

Η Ανάληψη δεν σημαίνει εγκατάλειψη αλλά θέωση του ανθρωπίνου γένους

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ \(Ορθόδοξη Θεολογία\) ΕΑΠ](#)



Αγαπητοί μου Αναγνώστες ανατρέχοντας στο αρχείο μας και βλέποντας τι άρθρο είχαμε γράψει πέρσι και με τι θέμα είχαμε ασχοληθεί τέτοια μέρα, αφορούσε την Εορτή της Αναλήψεως του Σωτήρος Χριστού. Όμως όσα και να γράψει κανείς γι αυτή την μεγάλη Δεσποτική Εορτή, όσο και να διαβάσει, όσα και να μελετήσει, πάλι θα υπολείπεται για να περιγράψει την φιλανθρωπία και ευεργεσία Του Θεού μας, σε εμάς το ανθρώπινο γένος. Επομένως αφού του φύλλο μας βγαίνει την Πέμπτη της Εορτής της Αναλήψεως θα εκμεταλλευτούμε αυτή την ευλογημένη συγκυρία προσπαθώντας βεβαίως να μην επαναλάβουμε τα ίδια με πέρσι, αλλά να φωτίσουμε και άλλες παραμέτρους της Μεγάλης αυτής της Εορτής. Ας ξεκινήσουμε:

Με την Εορτή της Αναλήψεως, είναι γνωστό ότι επισφραγίζεται η επίγεια εν σώματι πρώτη παρουσία του Χριστού μας, ολοκληρώνοντας το σχέδιο της Θείας Οικονομίας του Θεού, στην σαρκωμένη υπόσταση του Υιού Λόγου. Η Γέννηση, η

Διδασκαλία, τα Θαύματα, το Πάθος, η Σταύρωση, η Ταφή και η Ανάσταση του Χριστού είναι Θεία γεγονότα που αφορούν την παρουσία του Χριστού στο κόσμο. Με την Ανάληψη όμως, η θεραπεία του ανθρωπίνου γένους με όλα αυτά τα έργα και γεγονότα επισφραγίζονται αλλά και γενικεύονται για όλο το ανθρώπινο γένος, γιατί ο Κύριος δεν ανέβηκε απλά στον ουρανό με δόξα, αλλά όπως ομολογούμε στο 6ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως : Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Δηλαδή την θεωμένη ανθρώπινη φύση μαζί με την Θεία υπάρχει πλέον στο θρόνο Του Θεού και άρα ελευθέρως κάθε ων που μετέχει της ανθρώπινης φύσεως μπορεί και να θεωθεί κατά χάριν και επομένως να σωθεί! Πριν το γεγονός της Αναλήψεως αυτό ήταν αδύνατο! Αντιληφθείτε την ευεργεσία και την σπουδαιότητα και βαρύτητα της Εορτής.



Επαναλαμβάνοντας και υπογραμμίζοντας αυτά που λέμε και στον τίτλο του άρθρου μας, με την Ανάληψη δεν έχουμε εγκατάλειψη και απουσία του Χριστού από τον κόσμο, αφού ο ίδιος βεβαιώνει τους μαθητές του: «...καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἄμην.» (Ιω. 28,20). Επομένως όταν προσευχόμαστε στον Κύριο, όταν κοινωνούμε το σώμα και το αίμα του Χριστού, όταν καθαρίζουμε τη καρδιά μας και τον περικλείουμε τον Σωτήρα μας εκεί τότε γινόμαστε Χριστοφόροι και Θεοφόροι! Αυτό που θέλει απλά ο Νυμφίος της Εκκλησίας και της υπάρξεως κάθε πιστού είναι να τον αγαπάμε, να τον έχουμε σε προτεραιότητα, να τηρούμε τις εντολές Του και να τον αναζητούμε είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω της ορατής εικόνας Του, τον κάθε συνάνθρωπο.

Με την Εορτή της Αναλήψεως, εκτός από την αντικειμενική σωτηρία του ανθρωπίνου γένους και πλέον το ζητούμενο είναι αν θα γίνει και προσωπική-υποκειμενική για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά ενεργοποιώντας το κατ'εικόνα σε προοπτική καθ'ομοίωσης, ανοίγονται πλέον δύο σπουδαίες προοπτικές:

α) Η πρώτη που είναι ταυτόχρονα και η έσχατη (με την έννοια θα είναι στα τελευταία γεγονότα) είναι η προσδοκία της δεύτερης ένδοξης παρουσίας Του την οποία δεν γνωρίζουμε την ώρα και την στιγμή, αλλά γνωρίζουμε ότι θα γίνει και το ομολογούμε επίσης στο Σύμβολο της Πίστεως: «Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.» Ἄρα αυτό από μόνο του καταλαβαίνουμε ότι τίποτα που κάνουμε, λέμε και σκεφτόμαστε δεν θα μείνει χωρίς ανταπόδοση είτε θετική είτε αρνητική κατά την Δευτέρα Παρουσία, αφού ο Κύριος θα έρθει ως Κριτής. Επίσης επειδή δεν γνωρίζουμε την ώρα και την στιγμή που θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία ή ο δικός μας βιολογικός θάνατος, καταλαβαίνουμε αυτή την εγρήγορση και νύψη που χρειάζεται για το γεγονός της αναχωρήσεώς μας από την επίγεια ζωή, χωρίς από την άλλη να μας δημιουργεί παθολογικό φόβο και άγχος, αλλά ούτε και καθησυχασμό και ραθυμία.



β) Η δεύτερη προοπτική είναι το άνοιγμα του δρόμου της ελεύσεως του Παρακλήτου, του τρίτου Προσώπου της Αγίας Τριάδος του Αγίου Πνεύματος το οποίο είναι απαραίτητο για κάθε θεογνωσία, αλλά για μετοχή σε κάθε τελετουργία την μυστηριακή ζωή και τις Ιερές Ακολουθίες της Εκκλησίας μας. Το είπε ο ίδιος ο Χριστός : « καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ὃ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς» (Ιω. 14,2-4). Και σε άλλο σημείο από το ίδιο Ευαγγέλιο : «Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἔστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.» (Ιω. 16,12-15).

Επομένως όλα γίνονται «Εκ Πατρός δι' Υιού εν Αγίω Πνεύματι» στην Εκκλησία, γιατί πιστεύουμε σε ένα Θεό αλλά Τριαδικό και αυτά τα τρία πρόσωπα με την κοινή φύση, αλλά και τα δικά τους ξεχωριστά υποστατικά ιδιώματα, ενεργούν από κοινού και ιδιαιτέρως πάντοτε από αγάπη και πάντοτε συνεπής για την σωτηρία του ανθρώπου. Δυστυχώς ο άνθρωπος δεν είναι πάντοτε συνεπής και σταθερός στη σχέση του με τον Θεό. Ο Θεός όμως δεν έχει καμία αναγκαιότητα είναι απαθής, ενώ εμείς ως κτίσματα έχουμε ανάγκη τον Θεό και από την κατασκευή

μας είναι να ζούμε σε κοινωνία μαζί Του. Κάθε τι που μας απομακρύνει από αυτή την κοινωνία που λέγεται αμαρτία και πάθος, μας βγάζει από τις προδιαγραφές μας και υπολειτουργούμε και ουσιαστικά οδηγούμαστε στην αυτοκαταστροφή.

Κλείνοντας και αυτό το άρθρο μας, ας εορτάσουμε εκκλησιαστικώς και χριστιανικώς αυτή την σπουδαία Εορτή πάντοτε αναστημένοι από πάθη και αμαρτίες και έτσι δια της Αναλήψεως και της Πεντηκοστής που έρχεται να είμαστε δοχεία της Θείας Χάριτος και πιστά μέλη της Εκκλησίας, συσχετιζόμενοι θεϊκώς γινόμαστε όντως άνθρωποι και έχοντας την ανθρωπιά μας γινόμαστε όντως κατά χάριν Θεοί! Αν λείπει κάτι από αυτά τα δύο, γινόμαστε το μοντέλο του Δυτικού υπερανθρώπου που δεν υπολογίζει Θεό και χάνει σταδιακά δια της ψηφιοποίησεως και ρομποτοποίησεως και την ανθρωπιά του. Ο Θεός να μην επιτρέψει να το ζήσουμε και να το πάθουμε και στην δική μας ζωή! Αμήν!

<https://bit.ly/2TLymfG>